

Fylkesmannen i Aust-Agder

TILRÅDNING FRA FYLKESMANNEN I AUST-AGDER TIL MILJØDIREKTORATET OM VERN AV OMRÅDE TILBUDT FOR FRIVILLIG VERN:

Eikåsen naturreservat

Tvedestrand kommune
August 2014

Foto: Jon T. Klepsland

Innhold

1. FORSLAG	3
2. HJEMMELSGRUNNLAG.....	3
3. VERNEVERDIER	3
4. ANDRE INTERESSER.....	3
5. SAKSBEHANDLING	4
BAKGRUNN.....	4
PLANPROSESS	4
VIKTIGE ENDRINGER UNDER PLANPROSESSEN.....	4
6. FORVALTNING, ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER	5
HØRINGSINSTANSER	5
HØRINGSUTTALELSER.....	6
FYLKESMANNENS KOMMENTARER	6
7. FYLKESMANNENS TILRÅDNING	7
VEDLEGG 1 - OMRÅDEBESKRIVELSE	8
VEDLEGG 2 – VERNEFORSKRIFT	11

1. Forslag

Fylkesmannen i Aust-Agder legger med dette fram forslag om vern av et område tilbudt for frivillig vern i Aust-Agder fylke. Tilrådommen omfatter Eikåsen (tidligere Røyvassliane) naturreservat i Tvedestrand kommune. Området foreslås vernet som naturreservat i medhold av lov 2009-06-19 nr. 100: Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven).

Området utgjør et totalareal på ca. 309 daa. Totalt produktiv skog er 297 daa. Verneforslaget har regional verneverdi: **.

Utkast til verneplan ble sendt på både sentral og lokal høring 8.8.2014. Høringsfrist var 3.10.2014.

2. Hjemmelsgrunnlag

Området foreslås vernet som naturreservat i medhold av lov 2009-06-19 nr 100: Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 37.

3. Verneverdier

Et vern av det foreslåtte området vil sikre arealer med regionalt viktige verneverdier, da området er ble vurdert til å ha verdier tilsvarende **, som tilsier regional verneverdi.

Vurderingen knyttet opp mot å ta området videre i verneprosessen baseres på at verneforslaget til tross for sin størrelse representerer et variert utsnitt av skognaturen i regionen. De største verdiene er knyttet til rik lågurt-eikeskog og forholdsvis gamle eiketrær. I tillegg er en stor del av verneforslaget kartlagt som viktige naturtyper, og kan på den måten betraktes som et slags spesialområde.

Området vil kunne bidra til inndekking av den generelle skogvern mangelen:

- 1) lavlandsskog (boreonemoral sone), og kanskje (i liten grad)
- 2) viktig funksjonsområde for rødlistearter.

Av prioriterte skogtyper vil området kunne bidra på vernebehov for:

- 1) edelløvskog (lågurteikeskog og gammel eikeblandingsskog) (Framstad et al. 2002, 2003, 2010).

Etter Fylkesmannens vurdering tilfredsstiller området kriteriene c) i naturmangfoldloven (nml) § 37 for områder som kan vernes som naturreservat:

- *på annen måte har særlig betydning for biologisk mangfold.*

4. Andre interesser

Miljøvern avdelingen er for øvrig ikke kjent med at det er knyttet andre interesser til området. Alt areal som foreslås vernet har status som landbruk-, natur- og friluftslivsområde (LNF-område) i kommuneplanens arealdel.

5. Saksbehandling

Bakgrunn

Gjennom behandling av St.meld. nr. 25 (2002-2003) sluttet Stortinget seg til Regjeringens innstilling om en kraftig opptrapping av skogvernet i Norge. St.meld. nr. 25 trakk opp viktige prinsipper og satsingsområder for en opptrapping av skogvernet. Blant annet at et utvidet skogvern skulle følge de faglige anbefalingene fra NINA Fagrapport 54 (2002) "Evaluering av skogvernet i Norge". En oppdatert naturfaglig evaluering av norske verneområder med mangelanalyse og anbefalt strategi for videre vern er presentert i NINA Rapport 535 (Framstad m. fl. 2010). Denne rapporten ligger til grunn for dagens arbeid med etablering av nye verneområder.

I St.meld. nr. 25 (2002-2003) ble frivillig vern trukket fram som en viktig strategi for det framtidige skogvernet i Norge. Frivillig vern innebærer at skogeier(e) tilbyr staten vern av egen skog. Miljøvernmyndighetene vurderer tilbudet og iverksetter naturfaglige registreringer for å kartlegge verneverdier. Om det etter en slik registrering vil være aktuelt å fremme et verneforslag for det aktuelle arealet skal det gjennomføres forhandlinger med grunneier om avgrensing, verneforskrifter og økonomisk erstatning. Når staten og grunneier er kommet til enighet om disse punktene skal området gjennomgå saksbehandling i tråd med naturmangfoldloven.

Bevilgningen til frivillig vern for 2015 har økt betydelig, og midlene skal gi grunnlag for opprettelse av flere verneområder i løpet av 2015. Arbeidet omfatter både frivillig vern og vern i eid grunn (Statskog og OVF).

Planprosess

Naturfaglige registreringer ble gjennomført i september 2011, og er rapportert i lokalitetsdatabasen for skogområder <http://borchbio.no/narin/>. Jon T. Klepsland har stått for feltarbeid og rapportering.

En oppsummering av de naturfaglige registreringene er foretatt under presentasjonen av området i høringsforslaget og ligger vedlagt.

Formell oppstart av verneplanen for Eikåsen (tidligere Røyvassliane) naturreservat ble kunngjort i Agderposten 22.5.2014 og Tvedestrandsposten 22.5.2014, samt i brev til grunneierne og aktuelle foreninger og lag datert 20.5.2014.

Utkast til verneplan ble sendt på både sentral og lokal høring i brev av 8.8.2014, og kunngjort i Agderposten og i Tvedestrandsposten påfølgende uke. Høringsfrist var 3.10.2014.

Viktige endringer under planprosessen

Endring av §§ 4 og 7 i forslag til verneforskrift etter høring

Statens landbruksforvaltning har kommet med innspill om endring av verneforskriften slik det etter søknad kan gis tillatelse til oppsetting og vedlikehold av gjerder i forbindelse med beite, samt nødvendig motorferdsel i den forbindelse. I tillegg ønsker de unntak for oppsetting av saltsteiner innen verneområdet. Fylkesmannen er vurdert at dette ikke forringer vernet og tatt det med inn i verneforskriften §§ 4 og 7.

6. Forvaltning, økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om vern av skogreservatet vil etter vår vurdering medføre små kostnader for forvaltningen.

Det kan bli aktuelt å utarbeide og oppføre informasjonsplakat i området. Området omfatter ingen verdier knyttet til skjøtselavhengige habitater, og er etter dagens kunnskap ikke truet av uønskede, svartelista arter. Friluftsliv og eventuelt jakt bør med dagens bruk kunne avklares uten egen plan. Behovet for forvaltningsplan er derfor etter Fylkesmannens vurdering derfor begrenset per dags dato.

Vi anser oppsynsbehovet i området som lite, og forutsetter at Statens Naturoppsyn tillegges oppsynsmyndighet i reservatet.

Høringsinstanser

Verneplanen ble sendt på **lokal høring** til følgende personer/instanser:

Grunneiere i området, Åmli kommune, Aust-Agder fylkeskommune, samt følgende berørte brukerorganisasjoner, regionale og statlige etater, næringsinteresser og lokale interesseorganisasjoner: NVE, region Sør, NIVA, Sørlandsavdelingen, NJFF Aust-Agder v/Olav Schrøder, Aust-Agder bondelag, Aust-Agder Bonde- og Småbrukarlag v/Oddvar Bjørkos, Norsk Zoologisk forening Sørlandsavdelingen, Norsk Ornitologisk forening avdeling Aust-Agder, Agder Soppforening v/Anne Lise Fonneland, Naturvernforbundet i Aust-Agder v/Stig Rubach, Agder naturmuseum og Botanisk Hage, Aust-Agder turistforening, Agder Historielag, Statens vegvesen, Region Sør, Agder energi.

Verneplanen ble sendt på **sentral høring** til følgende etater og organisasjoner:

Statens landbruksforvaltning, Statens Kartverk, Stedsnavntjenesten for Østlandet og Agderfylkene, Universitetet i Oslo, Riksantikvaren, Bergvesenet, Norges vassdrags- og energidirektorat, Statkraft AS, Statnett SF, Statskog SF, Norges Bondelag, Norsk Sau og Geit, Norges Skogeierforbund, Norsk Bonde- og Småbrukarlag, Norskog, Norges Naturvernforbund, Norges Jeger- og Fiskerforbund, Norsk Botanisk Forening, Norsk Ornitologisk Forening, Norsk Zoologisk Forening, Verdens Naturfond, Den Norske Turistforening, Friluftslivets fellesorganisasjon, Friluftsrådenes Landsforbund, Norges Orienteringsforbund, Natur og Ungdom, Norges Miljøvernforbund, SABIMA, Skogforsk, Norsk institutt for naturforskning, Universitetets naturhistoriske museer og botanisk hage og Vitenskapsmuseet.

Høringsuttalelser

Ved fristens utløp kom det inn tilbakemeldinger fra:

- Landbruksdirektoratet
- Direktoratet for mineralforvaltning
- NJFF Aust-Agder
- Statens Vegvesen, Region sør
- Språkrådet
- Miljødirektoratet
- Jernbaneverket

Landbruksdirektoratet

Landbruksdirektoratet bemerker at det ikke er gjort generelle unntak fra vernebestemmelsene til utsetting av saltsteiner. Videre bemerker vi at det i de spesifiserte dispensasjonsbestemmelsene ikke er åpnet for at forvaltningsmyndigheten etter søknad kan gi tillatelse til oppsetting av gjerder, samt vedlikehold av disse, i forbindelse med beiting, eller nødvendig motorferdsel i den forbindelse. Vi ber Fylkesmannen om å vurdere å åpne for slike tiltak i forskriften, dersom det er nødvendig for å opprettholde beite i området. Landbruksdirektoratet har ellers ingen merknader til forslaget.

Direktoratet for mineralforvaltning (DMF)

DMF kommenterer prinsipielt og mener at manglende kunnskap om områdets mineralressurser gjør det vanskelig å si noe om de næringsmessige konsekvensene av verneforslaget.

Etter deres syn innebærer naturmangfoldlovens § 41 at det trengs tilstrekkelig kunnskap for et godt beslutningsgrunnlag, og at det i visse tilfeller også kan bety at ny kunnskap må fremskaffes.

De mener derfor at fylkesmannen må innhente grundigere informasjon før vernemyndighetene kan ta stilling til verneforslagene.

NJFF Aust-Agder

Norges jeger- og fiskerforbund i Aust-Agder har en innvending til verneforskriftens § 6. De ønsker samme ordlyd for uttransport av syke og skadde bufe som for uttransport av felt hjortevilt. De mener det bør stilles samme krav til transportmiddel, ettersom de ikke ser den store forskjellen i hva som transporteres. Derimot ønsker de *ikke* meldeplikt for uttransport av felt hjortevilt.

Statens kartverk

Kartverket vil bemerke at stedsnavnet *Eikåsen* i Tvedestrand kommune, ikke er registrert i Sentralt stedsnavnsregister (SSR). Kartverket forutsetter at forholdet til stadnamnslova og SSR bringes i orden i forbindelse med vernevedtakene.

Statens Vegvesen, Region sør, Språkrådet og Jernbaneverket

Overnevnte instanser hadde ingen merknader til høringsforslaget.

Fylkesmannens kommentarer

Landbruksdirektoratet

Fylkesmannen har vurdert ønsket om åpning for utsetting av gjerder etter søknad og nødvendig motorferdsel i forbindelse med dette. Fylkesmannen har satt inn i verneforskriften § 7 at det etter

søknad er mulig å sette opp gjerder og lagt til et unntak i § 6 for eventuell motorferdsel i den forbindelse.

Verneforskriften tillater beiting og utsetting av saltstein anses som en naturlig del av beitevirksomhet i utmark. Saltstein medfører ofte økt slitasje i området hvor steinen blir plassert, men Fylkesmannen kan ikke se at utsetting av saltstein vil være i konflikt med verneformålet. Fylkesmannen ser imidlertid ikke behov for å fastsette utsetting av saltstein som et eget unntak i verneforskriften, men ser for seg at uttransportering av saltstein kan skje med motorisert kjøretøy til traktorvei slutter mellom Eivindsåsen og Øygardsåsen eller der veien slutter i nordenden av Røyvann. All motorisert ferdsel må imidlertid skje etter til enhver tid gjeldende lovverk. Videre transportering av saltstein inn i verneområdet må skje til fots.

Direktoratet for mineralforvaltning (DMF)

Fylkesmannen har forståelse for at Direktoratet ønsker å ivareta potensielle muligheter for utvinning av mineralske ressurser i området. Vi er imidlertid av den oppfatning at så lenge det ikke foreligger konkrete funn som er planlagt utnyttet, eller konkrete anlegg man ønsker å ivareta eller vedlikeholde på vernetidspunktet, så gir § 8 *Generelle dispensasjonsbestemmelser* tilfredsstillende mulighet for behandling av potensielle, fremtidige saker innenfor interessefeltet, her-under behov for ferdsel. Vi tilrår derfor verneforskriften uten spesifikke tillegg eller endringer knyttet til mineralske ressurser.

NJFF Aust-Agder

Fylkesmannen kan forstå at NJFF Aust-Agder ønsker at det skal være mulig å hente ut jaktutbytte av elg og hjort uten spesifikke restriksjoner på bruken av type kjøretøy. Fylkesmannen mener det imidlertid er vesentlig at eventuell uttransportering av jaktutbytte kun skjer med lett beltekjøretøy for å minimere varige skader på barmark. Fylkesmannens erfaring tilsier at NJFF ofte gjerne vil bruke ATV til å hente ut felt hjortevilt. Etter behandling av klagesak datert 19. november 2013 om bruk av beltegående ATV i Sjunkehatten nasjonalpark er det bestemt at beltegående ATV må anses som « lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget ». NJFF har derfor mulighet til å bruke beltegående ATV, dersom det er ønskelig. Fylkesmannen opprettholder ordlyden i verneforskriftens § 6-3, slik at varige skader på barmark holdes til et minimum.

Statens kartverk

Fylkesmannen kan forstå kartverket sin uttalelse, men ønsker å begrunne valget av navn. Sentralt i det tilbudte verneforslaget ligger Eikåsen (målestokk 1:10 000), jf. naturbase.no. I forbindelse med naturfaglige registreringer ble kjerneområdet som omfatter Eikåsen vurdert til å ha de største biologiske verdiene i området, verdi A (svært viktig). Ettersom det foreslåtte verneområdet i liten grad innbefatter liene ned mot Røyvann ble det mer naturlig å velge et navn knyttet opp mot arealene med de viktigste verdiene.

7. Fylkesmannens tilrådning

Fylkesmannen tilrår at området vernes som naturreservat med avgrensning som i høringsforslaget, og anser Eikåsen som et egnet navn på reservatet.

Vedlegg 1 - Områdebeskrivelse

LOKALITET: **Eikåsen (tidligere Røyvassliane) naturreservat**

KOMMUNE: Tvedestrand

FYLKE: Aust-Agder

KARTBLAD M711: 1612 II

VERNEVERDI: ** (regional verdi)

VEGETASJONSSONE: Boreonemoral

HØYDE OVER HAVET: 100-120 m.o.h.

AREAL: ca. 233 dekar

AVGRENSNING OG ARRONDERING

Undersøkellesområdet besto opprinnelig av to adskilte (men nærliggende) polygoner. Vestre polygon (nede ved Røyvannet) er ikke funnet aktuell å foréne med østre polygon i et samlet verneforslag fordi det nylig er foretatt relativt omfattende hogst i hele lengderetningen mellom disse. Vestre polygon anses ikke å ha tilstrekkelig store naturverdier over et tilstrekkelig stort areal til å forsvare vern som naturreservat etter gjeldene skogvernmetodikk.

Med hensyn til østre polygon så avviker verneforslaget en del i forhold til det skisserte undersøkelsesområdet (tilbudt areal). I sørvest er det gjort innsnevring i forhold til tilbudt areal fordi dette i stor grad er uthogd skogsmark hvor naturgrunnlaget i utgangspunktet dessuten er marginalt (mye knaus- og lyngfuruskog), og restaureringspotensialet derfor også dårlig. De største naturverdiene knyttet til kjerneområde 4 ligger foreløpig utenfor tilbudt areal. Dersom tilbudsarealet hadde omfattet hele kjerneområde 4 ville det vært meget aktuelt å inkludere dette via en korridor i sørøst.

Sentralt i øst er det foretatt utvidelse av verneforslaget i forhold til tilbudt areal, både for å sikre hele kjerneområde 3 og for å bedre arronderingen (unngå en sterkt uheldig innskjæring i et eventuelt verneområde). Utvidelsen berører ikke andre eiendomsteiger enn de som allerede inngikk i tilbudsarealet. Enda gunstigere med tanke på arrondering og buffereffekt mot kjerneområdekvalitetene vil det være å utvide grensen ytterligere mot sørøst (separat eiendomsteig), noe som er angitt med stiplet linje.

Verneforslaget for Røyvassliene kan eventuelt bindes sammen med Fjellheia N.R. via areal med overveiende gammelskog mot nordøst. Dette vil imidlertid kreve inntak av noe restaureringsareal i form av ungsog og hogstflater.

Verneforslaget for Røyvassliene slik det er presentert anses rimelig godt arrondert i forhold til gjenstående gammelskog og prioriterte naturtyper i dette området (men kjerneområde 4 burde vært inkludert). Arronderingen i forhold til terrengformer og landskap er mindre god. Mulighetene for utvidelse er små med mindre man velger å inkludere relativt store areal med uthogd og tilplantet skogsmark med lav restaureringsverdi. Dette tilrådes ikke så lenge dette ikke samtidig medfører inntak av betydelig større areal med gammelskog av høy naturverdi.

SKOGSTRUKTUR/PÅVIRKNING

Verneforslaget består i stor grad av gammelskog med få inngrep av nyere dato. Dette i skarp kontrast til omkringliggende areal som i stor grad består av hogstflater, ungsog og granplantefelt. Mindre areal med uthogd skogsmark og granplantefelt er likevel inkludert av arronderingsmessig årsak. Granplantefeltet finnes rundt myrtjernet sentralt i området (dvs. mellom kjerneområde 2 og 3). Av nyere hogstflater er det kun inkludert en liten kile mellom kjerneområde 1 og 2. Verneforslaget er ellers berørt av en relativt bred driftsvei som går

gjennom vestre del av kjerneområde 1, og deretter mot sørøst gjennom nordøstre del av kjerneområde 2.

Gammelskogen varierer i struktur og sijkning pga ulik historisk påvirkningsgrad, produktivitet og treslagssammensetning. Biologisk gammel eik (store dimensjoner, grov barkstruktur, hulheter i stamme mm.) er begrenset til små areal innenfor kjerneområdene, helst på grunnlendt mark nær toppen av kollene hvor trærne står mer glissent og er mer krokete og kortvokste. Flertallet eiketrær er forholdsvis slanke (sjelden over 30 cm dbh) og alderen er moderat. En grov eikelåg er sett i kjerneområde 1, men ellers er både mengden og kontinuiteten i død ved av eik i området generelt lav.

F.ø. er skogen svakt til moderat flersjiktet og fleraldret, og ganske typisk for eldre skog i regionen. Den eldste granskogen forekommer innenfor kjerneområde 1 hvor det lokalt inngår en del død ved av gran, og det finnes stående gran på opp mot 50 cm dbh og trolig 130-150 år. Også innenfor kjerneområde 3 er det forholdsvis voksen granskog, og der i blanding med ganske storvokst osp (30-50 cm dbh). I dette området inngår spredte dødvedelement av fremst osp, mens dødvedkontinuiteten er tolket som svak til moderat. Knausfuruskogen er preget av en furugenerasjon på 80-130 år, enkelte opp mot +150 år. Trærne er generelt kortvokste og ganske krokete.

ARTSMANGFOLD

Verneforslaget er relativt godt undersøkt for organismer innen gruppene vedboende sopp, lav og karplanter. Jordboende sopp er også undersøkt i noen grad, men det er fremdeles potensial for funn av krevende arter. Andre organismegrupper er dårlig kjent.

Flere relativt krevende arter er påvist, både tilknyttet gammelskogselement og spesielle jordbunnsforhold. Størst interesse knytter det seg til funn av piggsvinsopp (i 2005) på Eikåsen sentralt i området. Piggsvinsopp er rødlistet som kritisk truet (CR). Andre nevneverdige funn er ospepig, grønn fåresopp, kastanjelundlav (*Bacidia biatorina*), vanlig blåfyllav, eikenarreskål og svartonekjuke. Lungenever og følgearter inngår sparsomt på gammel eik i kjerneområde 1 og 2.

VERNEVERDIER

Verneforslaget representerer et lite, men relativt variert utsnitt av skognaturen i regionen. Området har trolig mye til felles med det nærliggende Fjellheia N.R. i skogtyper, skogtilstand og vegetasjon. En stor andel av verneforslaget er avgrenset som prioriterte naturtyper, og kan på denne bakgrunn betraktes som et slags spesialområde. Områdets største naturverdier er knyttet til rik lågurt-eikeskog og forholdsvis gamle eiketrær. Det er imidlertid kun meget små areal hvor disse kvaliteter er kombinert (små areal i kjerneområde 1 og 2). Området har f.ø. litt over gjennomsnittlige kvaliteter knyttet til eldre osp og eldre grandominert skog med lågurtinnslag.

Området scorer middels høyt på mange parametre, men forholdsvis lavt på dødvedkontinuitet og størrelse. I samlet verdivurdering er det lagt sterk positiv vekt på kjerneområdenes høye arealdekning av verneforslaget, og deres relativt høye naturverdi. Det er imidlertid kun små areal som har helt spesielle og sjeldne kvaliteter med både rik vegetasjon og skoglige kontinuitetselement. Områdets samlede arealet er også lite. Liten størrelse og litt ugunstig arrondering begrenser utviklingspotensialet, og det er nok heller ikke å forvente at mangfoldet av krevende kryptogamer (sopp og lav) er så mye høyere enn det som til nå er kjent.

Røyvassliene anses på denne bakgrunn som regionalt verneverdig. Et eventuelt vern bør følges opp med en vurdering av behov for bekjempelse av gran hvor denne potensielt kommer i konflikt med høye naturverdier knyttet til edelløv, spesielt eldre eik.

Området vil kunne bidra til inndekking av den generelle skogvern mangelen: 1) lavlandsskog (boreonemoral sone), og kanskje (i liten grad) 2) viktig funksjonsområde for RL-arter. Av prioriterte skogtyper vil området kunne bidra på vernebehov for: 1) edelløvskog (lågurteikeskog og gammel eikeblandingsskog) (Framstad et al. 2002, 2003, 2010).

REFERANSER

Framstad, E., Blindheim, T., Erikstad, L., Thingstad, P.G. og Sloreid, S-E. 2010. Naturfaglig evaluering av norske verneområder. NINA rapport 535. 177 s. + vedlegg.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. - NINA oppdragsmelding 769. 9pp.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

Klepsland, J.T.; Thylén, A. & Blindheim, T. (red.) 2011. Naturfaglige registreringer av edelløvskog og rike blandingsskoger i Telemark og Aust-Agder 2009-2010. Biofokus-rapport 2011-11.

Vedlegg 2 – Verneforskrift

FORSLAG TIL VERNEFORSKRIFT FOR EIKÅSEN (TIDLIGERE RØYVASSLIANE) NATURRESERVAT

Fastsatt ved kongelig resolusjonmed hjemmel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34 jf. § 37 og § 62. Fremmet av Klima- og miljødepartementet.

§ 1 Formål

Formålet med naturreservatet er å bevare et område med rik og variert løv- og blandningsskog. Naturreservatet inneholder både lågurteikeskog, gammel eikeblandingsskog og boreonemoral blandingskog. Området har betydning for biologisk mangfold, særskilt i form av flere krevende gammelskogsarter tilknyttet eik og osp.

§ 2 Geografisk avgrensing

Naturreservatet berører følgende gnr/bnr: 91/19, 91/6 og 91/3 i Tvedestrand kommune.

Naturreservatet dekker et totalareal på ca. 309 dekar.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1:5 000 datert Klima- og miljødepartementet De nøyaktige grensene for naturreservatet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart oppbevares i Tvedestrand kommune, hos Fylkesmannen i Aust-Agder, i Miljødirektoratet og i Klima- og miljødepartementet. Det samme gjelder jordskiftekartet som lages etter grensemerking.

§ 3 Vernebestemmelser

I naturreservatet må ingen foreta noe som forringer verneverdiene angitt i verneformålet.

I naturreservatet gjelder følgende vernebestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er vernet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter og sopp (inkludert lav) eller deler av disse fra naturreservatet. Planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er vernet mot skade, ødeleggelse og unødig forstyrrelse. Utsetting av dyr er forbudt.
3. Området er vernet mot ethvert tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg, gjerder, andre varige eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker e.l., framføring av luftledninger, jordkabler, kloakkledninger, bygging av veier, drenering eller annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking eller bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen av tiltak er ikke uttømmende.
4. Bruk av naturreservatet til telteirer, idrettsarrangementer eller andre større arrangementer er forbudt.
5. Bålbrenning er forbudt.

§ 4 Generelle unntak fra vernebestemmelsene

Vernebestemmelsene i § 3 annet ledd er ikke til hinder for:

1. Sanking av bær og matsopp.
2. Jakt, fangst og fiske i samsvar med gjeldende lovverk.
3. Skadefelling av store rovdyr i samsvar med gjeldende lovverk.
4. Beiting.

§ 5 Regulering av ferdsel

All ferdsel skal skje varsomt og ta hensyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminner.

I naturreservatet gjelder følgende bestemmelser om ferdsel:

1. Motorisert ferdsel til lands og til vanns er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.
2. Utenom eksisterende veier og stier er bruk av sykkel, hest og kjerre samt ridning forbudt.

§ 6 Generelle unntak fra ferdselsbestemmelsene

Ferdselsbestemmelsene i § 5 er ikke til hinder for:

Gjennomføring av militær operativ virksomhet og tiltak i forbindelse med ambulanse-, politi-, brannvern-, rednings- og oppsynsvirksomhet, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgaver som er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Unntaket gjelder ikke øvingskjøring.

Ferdselsbestemmelsene i § 5 annet ledd er ikke til hinder for:

1. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med uttransport av syke og skadde bufe. Kjøretøy som benyttes skal være skånsomt mot markoverflaten. Det skal gis melding til ansvarlig oppsyn for verneområdet i forkant av kjøring.
2. Nødvendig uttransport av felt elg og hjort med lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget.
3. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med oppsetting og vedlikehold av gjerder

§ 7 Spesifiserte dispensasjonsbestemmelser

Forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi dispensasjon til:

1. Avgrenset bruk av naturreservatet for aktiviteter nevnt i § 3 nr. 4.
2. Tiltak i forbindelse med forvaltning av vilt og fisk.
3. Istandsetting, vedlikehold og skjøtsel av kulturminner.
4. Oppsetting og vedlikehold av gjerder i forbindelse med beiting.

§ 8 Generelle dispensasjonsbestemmelser

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra forskriften dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig, jf. naturmangfoldloven § 48.

§ 9 Skjøtsel

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvaltningsmyndigheten bestemmer, kan iverksette tiltak for å opprettholde eller oppnå den natur- eller kulturtilstand som er formålet med vernet i henhold til naturmangfoldloven § 47..

§ 10 Forvaltningsplan

Det kan utarbeides forvaltningsplan med nærmere retningslinjer for forvaltning av naturreservatet. Forvaltningsplanen kan inneholde nærmere retningslinjer for gjennomføring av skjøtsel.

§ 11 Forvaltningsmyndighet

Miljødirektoratet fastsetter hvem som skal ha forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

§ 12 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.